

Załączniki do rozporządzenia
Rady Ministrów
z dnia

ZAŁĄCZNIK NR 3

UZASADNIENIE DO SZCZEGÓŁOWYCH ROZSTRZYGNIEĆ DOTYCZĄCYCH POSZCZEGÓLNYCH AKWENÓW

Projekt – wersja v. 3 z dnia 08.11.2019 r.,
aktualizacja UMS z dnia 30.06.2021 r. oraz z dnia 14.07.2022 r.

Opracowanie planu zagospodarowania przestrzennego wynika z implementacji do polskiego prawa Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/89/UE z dnia 23 lipca 2014 r. ustanawiającej ramy planowania przestrzennego obszarów morskich (Dz. Urz. UE L 257 z 28.08.2014 r., s. 135).

Dyrektywa wskazuje, że plany zagospodarowania przestrzennego obszarów morskich powinny dążyć do zapewnienia zrównoważonego rozwoju sektora energetycznego na morzu, transportu morskiego, sektorów rybołówstwa i akwakultury, a także zachowania, ochrony i poprawy stanu środowiska naturalnego, w tym odporności na skutki zmiany klimatu, realizacji innych celów, takich jak propagowanie zrównoważonej turystyki i zrównoważone wydobycie surowców.

Opracowując szczegółowe rozstrzygnięcia planu zagospodarowania przestrzennego uwzględniono w szczególności następujące akty prawne, wytyczne i dokumenty strategiczne:

- 1) ustawę z dnia 21 marca 1991 roku o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2022 r., poz. 457, poz. 1079), która stanowi implementację do polskiego prawa ww. Dyrektywy;
- 2) ustawę z dnia 20 grudnia 1996 r. o portach i przystaniach morskich (Dz. U. z 2021 r., poz. 491, poz. 1873);
- 3) Rozporządzenie Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej oraz Ministra Infrastruktury i Budownictwa z dnia 17 maja 2017 r. w sprawie wymaganego zakresu planów zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza

terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej (Dz. U. poz. 1025), zwane dalej Rozporządzeniem;

- 4) Koncepcję Przestrzennego Zagospodarowania Kraju 2030;
- 5) Politykę Morską Rzeczypospolitej Polskiej do roku 2020 (z perspektywą do 2030 roku);
- 6) Strategię na rzecz Odpowiedzialnego Rozwoju do roku 2020 (z perspektywą do 2030 r.);
- 7) Program rozwoju polskich portów morskich do roku 2030 ;
- 8) Rekomendacje HELCOM-VASAB dot. planowania przestrzennego na Morzu Bałtyckim;
- 9) Pozostałe akty prawne dotyczące polskich obszarów morskich.

W myśl podstawowego aktu prawnego, jakim jest Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej, za podstawę konstruowania rozstrzygnięć planu przyjęto zasadę zrównoważonego rozwoju: „Rzeczpospolita Polska strzeże niepodległości i nienaruszalności swego terytorium, zapewnia wolności i prawa człowieka i obywatela oraz bezpieczeństwo obywateli, strzeże dziedzictwa narodowego oraz zapewnia ochronę środowiska, kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju”. Konstruując ustalenia przedmiotowego planu wzięto pod uwagę działania zmierzające do rozwoju społeczno-gospodarczego przy zachowaniu równowagi przyrodniczej, ochrony środowiska przyrodniczego oraz trwałości podstawowych procesów przyrodniczych w celu zagwarantowania możliwości zaspokajania podstawowych potrzeb obecnych i przyszłych pokoleń.

Rozstrzygnięcia szczegółowe są zgodne ponadto z innymi zasadami morskiego planowania na Morzu Bałtyckim, zdefiniowanymi przez grupę VASAB-HELCOM ds. planowania przestrzennego obszarów morskich:

- 1) podejściem ekosystemowym;
- 2) zrównoważonym zarządzaniem przestrzenią morską;
- 3) podejściem ostrożnościowym, w wymiarze ekologicznym, ekonomicznym i społecznym);
- 4) planowaniem dostosowanym do charakterystyki i specyficznych warunków różnych obszarów.

Zgodnie z ustawą z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej podejście ekosystemowe oznacza, że w zarządzaniu działalnością człowieka spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) wpływ na ekosystem planowanej działalności człowieka jest utrzymywany na poziomie umożliwiającym osiągnięcie i utrzymanie dobrego stanu ekologicznego środowiska;
- 2) zachowana jest zarówno zdolność do prawidłowego funkcjonowania ekosystemu, jak i odporność na zmiany środowiskowe powstałe w wyniku działalności człowieka;
- 3) umożliwiające jest jednoczesne, trwałe i zrównoważone użytkowanie zasobów i usług ekosystemowych przez obecne i przyszłe pokolenia.

Wyrazem uwzględnienia wskazanych powyżej zasad morskiego planowania są ustalone w planie zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych Zalewu Kamińskiego specyficzne dla każdego akwenu zakazy, nakazy i ograniczenia w użytkowaniu odnoszące się do ichtiofauny. Sformułowane w planie zakazy i ograniczenia mają na celu uniknięcie konfliktu z pozostałymi funkcjami dopuszczonymi w danym akwenu.

Rozstrzygnięcia szczegółowe zostały zdefiniowane w sposób zapewniający na całym obszarze wykonywanie funkcji ochrony środowiska i przyrody oraz rybołówstwa. Wyjątkiem są akwenu o funkcji podstawowej transport, gdzie ochrona środowiska i przyrody jest ograniczona, a rybołówstwo komercyjne jest zabronione.

Zgodnie z ustaleniami szczegółowymi planu, wykonywanie funkcji podstawowych i dopuszczalnych określonych dla poszczególnych akwenów lub ich podakwenów może być ograniczane na podstawie przepisów odrębnych ze względu na konieczność zapewnienia obronności i bezpieczeństwa państwa, bezpieczeństwa życia ludzkiego oraz ochrony środowiska i przyrody. Przykładowo, dla ochrony brzegu morskiego, poza sytuacjami nadzwyczajnymi, na całym obszarze planu ustalono ograniczenie realizacji funkcji pod warunkiem, że stwierdzony zostanie brak znaczącego negatywnego oddziaływania na ptaki zimujące i odpoczywające w trakcie migracji.

Podstawą rozstrzygnięć szczegółowych był zebrany materiał planistyczny oraz wnioski złożone przez interesariuszy. Najważniejsze informacje zebrane podczas inwentaryzacji zaprezentowane zostały na rysunku uwarunkowań, stanowiącym integralną część niniejszego załącznika.

Na podstawie szczegółowego rozpoznania terenu i analizy złożonych wniosków, stosownie do § 5 ust. 1 pkt 3 i 6 lit. a oraz § 6 ust. 2 pkt 1 Rozporządzenia, dokonano podziału obszaru opracowania na akwenu o następujących funkcjach podstawowych:

- 1) transport, o oznaczeniu literowym T;
- 2) ochrona środowiska i przyrody, o oznaczeniu literowym O;

- 3) obronność i bezpieczeństwo państwa, o oznaczeniu literowym B;
- 4) turystyka, sport i rekreacja, o oznaczeniu literowym S;
- 5) rybołówstwo, o oznaczeniu literowym R;
- 6) funkcjonowanie portu lub przystani, o oznaczeniu literowym Ip.

Podczas wydzielania poszczególnych akwenów na rysunku planu i nadawaniu im funkcji w pierwszej kolejności kierowano się zasadą honorowania funkcji, które nie mogą mieć miejsca poza konkretnymi obszarami morskimi i są specyficzne dla tych obszarów (obszary przeznaczone pod transport, ochronę przyrody, funkcjonowanie portu lub przystani, wojsko czy lokalizacja inwestycji, które mają już wydane ważne pozwolenia).

Na obszarze morskich wód wewnętrznych Zalewu Kamieńskiego wyznaczono łącznie 36 akwenów, o następujących funkcjach podstawowych:

- 1) T – transport – 2;
- 2) O – ochrona środowiska i przyrody – 2;
- 3) B – obronność i bezpieczeństwo państwa – 1;
- 4) S – turystyka, sport i rekreacja – 20;
- 5) Ip – funkcjonowanie portu lub przystani – 4;
- 6) R – rybołówstwo – 7.

Nie wydzielono akwenów z funkcją podstawową akwakultura, infrastruktura techniczna, dziedzictwo kulturowe, badania naukowe, poszukiwanie, rozpoznawanie złóż kopalin oraz wydobywanie kopalin ze złóż i ochrona brzegu morskich wód wewnętrznych. Funkcje te wskazano jako dopuszczalne z ograniczeniami wskazanymi na kartach poszczególnych akwenów, w zależności od istniejących uwarunkowań lub potrzeb rozwojowych w ramach poszczególnych akwenów.

Zakaz akwakultury na całym Zalewie Kamieńskim wynika z charakteru zbiornika i w ocenie ichtiologów nie ma tutaj dogodnych warunków do prowadzenia hodowli organizmów morskich. Zalew Kamieński charakteryzuje się stosunkowo niewielką powierzchnią wód (około 44 km²), a ponadto jest akwenem silnie zróżnicowanym pod względem morfologicznym i hydrologicznym. Na tym niewielkim obszarze znajdują się liczne obiekty przyrodniczo cenne oraz miejsca rozrodcze wielu gatunków ryb. Obszar ten wykorzystywany jest głównie jako miejsce połowów ryb przez rybaków, choć znajdują się tu wydzielone akweny o innych funkcjach podstawowych, co ogranicza prowadzenie połowów rybackich. Wprowadzenie możliwości wykorzystania poszczególnych akwenów czy

podakwenów do akwakultury mogłoby prowadzić do znacznych konfliktów i ograniczeń w funkcjach podstawowych. Dla przykładu, wprowadzenie nawet niewielkich powierzchniowo podakwenów na akwenach "R", gdzie dopuszczono by akwakulturę, prowadziłyby do znaczącego zmniejszenia powierzchni do połowu ryb, ze względu na to, iż odległość od ustawionych w wodzie klatek, sadzów do chowu organizmów w akwakulturze, powinna wynosić około 300-500 m, aby nie było konfliktów spowodowanych niszczeniem sieci rybackich. Dotyczy to również akwenów o innych funkcjach podstawowych.

Zakaz ten jest szczególnie związany z realizacją wytycznych polityki Rady Europy (rozporządzenie Rady (WE) nr 708/2007 z dnia 11 czerwca 2007 roku w sprawie wykorzystania w akwakulturze gatunków obcych i niewystępujących miejscowo), która za cel obrała sobie uniknięcie zmian w ekosystemach, zapobieganie negatywnym biologicznym interakcjom z populacjami miejscowymi, w tym zmianom genetycznym oraz ograniczeniu rozprzestrzeniania gatunków niedocelowych i ich szkodliwego oddziaływania na siedliska przyrodnicze. Zalew Kamiński jest akwenem silnie zeutrofizowanym, o dużej ilości substancji biogennych, w związku z tym wprowadzenie akwakultury mogłoby wpłynąć negatywnie na środowisko wodne, poprzez zmiany fizykochemiczne wody. Wprowadzenie akwakultury w tak stosunkowo małym "zbiorniku" wodnym może skutkować utratą siedlisk oraz pogorszeniem warunków troficznych wynikających z wprowadzenia takiej hodowli.

Ponadto nie wpłynął żaden wniosek dotyczący wprowadzenia możliwości akwakultury na Zalewie Kamińskim.

Wznoszenie sztucznych wysp i konstrukcji zostało dopuszczone w akwenach jako dopełnienie innych funkcji, takich jak ochrona środowiska i przyrody, funkcjonowanie portu lub przystani, transport, turystyka, sport i rekreacja, obronność i bezpieczeństwo państwa oraz rybołówstwo.

Ustalając zasady realizacji funkcji dopuszczalnej infrastruktura techniczna, jako podstawową zasadę przyjęto oszczędne korzystanie z przestrzeni – zakaz układania sieci infrastruktury technicznej w sposób rozproszony. Elementy liniowe należy układać w sposób możliwie równoległy do siebie, z zachowaniem minimalnych buforów bezpieczeństwa, wskazanych w warunkach technicznych. Ponadto, dla zapewnienia bezpieczeństwa żeglugi po torach wodnych, wskazano wymóg ustanowienia strefy bezpieczeństwa wokół powstałych elementów infrastrukturalnych, w której obowiązywać będzie zakaz kotwiczenia (z wyjątkiem

kotwiczenia awaryjnego oraz kotwiczenia związanego z pracami instalacyjnymi i serwisowymi).

Ochronę dziedzictwa kulturowego zapewniają zapisy planu wskazujące na wymóg uwzględnienia przepisów odrębnych w zakresie ochrony zabytków oraz odpowiednich przepisów wykonawczych w tym zakresie. Dotyczą one zwłaszcza obiektów podwodnego dziedzictwa kulturowego, jakim są wraki statków o wartości archeologicznej. Ustaleniami planu nałożony został obowiązek przeprowadzenia badań archeologicznych przed przystąpieniem do prac czerpalnych, pogłębiarskich, związanych z lokalizacją sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń podwodnych, a także kabli i rurociągów. Dla ochrony wraków o wartości archeologicznej przywołano w planie zakaz nurkowania w celu penetrowania wraków, zgodnie z odpowiednim zarządzeniem Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie.

Wśród głównych ograniczeń dla realizacji funkcji dopuszczalnej związanej z poszukiwaniem i rozpoznawaniem złóż oraz wydobywaniem kopalin ze złóż wskazano w planie zakaz wznoszenia sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń służących do wydobywania węglowodorów. Wydobywanie węglowodorów, zgodnie z ustaleniami planu, zostało ograniczone do elementów liniowych infrastruktury technicznej wyprowadzających węglowodory na ląd, jak np. rurociągi. Zastosowany w planie zakaz podyktowany był szczególnie uwarunkowaniami Zalewu Kamieńskiego i jego otoczenia. Zalew jest akwenem zamkniętym, zatem w przypadku wydostania się ropy do wód akwenu, doszłoby do wystąpienia katastrofy ekologicznej o znacznym zasięgu – negatywny wpływ na stan zasobów przyrodniczych (florę i faunę) zarówno w wodzie, jak i na lądzie. W przypadku rozlewu na tor wodny Dziwnów – Wolin, działania polegające na neutralizacji zanieczyszczeń wymagałyby wyłączenia funkcji transportowej toru wodnego na dłuższy czas. Niemniej realizacja samej funkcji związanej z poszukiwaniem i rozpoznawaniem oraz wydobywaniem kopalin (K) dopuszczono we wszystkich akwenach, za wyjątkiem akwenów o funkcji podstawowej transport (T) oraz ochrona środowiska i przyrody (O). Zakazem realizacji funkcji dopuszczalnej K objęto również naruszanie elementów liniowych infrastruktury technicznej.

Zakazując na obszarze planu lokalizacji sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń służących do wydobywania węglowodorów kierowano się „zasadą przezorności”. W przypadku prowadzenia ocen oddziaływania na środowisko, w szczególności na obszary Natura 2000, polega ona na tym, że nierozwiązane, racjonalne wątpliwości zawsze interpretuje się „na korzyść środowiska”. Jeżeli nie da się ustalić, czy negatywne oddziaływanie wystąpi, czy też

nie, zakłada się, że wystąpi. Na płaszczyźnie ocen środowiskowych praktycznym wymiarem zastosowania zasady przezorności powinno być odmowa wyrażenia zgody na realizację działań, których skutki są niepewne, niejasne, wątpliwe lub ryzykowne. Kierując się tą zasadą wątpliwość, czy dane negatywne oddziaływanie należy uznać za znaczące, czy nieznaczące, rozstrzygnąć należy na korzyść środowiska przyjmując, że będzie ono znaczące, natomiast wątpliwość, czy dane działania pogorszą integralność obszaru Natura 2000, czy nie odniosą takiego skutku – przyjmując, że pogorszą integralność, itd. Zasada wymaga, aby wszelkie prawdopodobieństwo wystąpienia negatywnych skutków traktować tak, jak pewność ich wystąpienia. Podsumowując, oceniono, iż istnieją przesłanki środowiskowe zakazujące lokalizowanie takich konstrukcji.

Dodatkowo należy podkreślić, iż ideą planu był nacisk na walory przyrodnicze i turystyczne wykorzystanie zalewu. Nadzalewowe gminy w dużej mierze swój rozwój opierają na działalności turystycznej i rybołówstwie (platformy mogłyby ograniczać miejsca połowu). Ze względu na istniejące, unikatowe walory krajobrazowe, konieczne jest ich zachowanie i ochrona.

Na obszarze planu nie wyznaczono akwenów o funkcji podstawowej pozyskiwanie energii odnawialnej ze względu na przepisy ustawy o obszarach morskich, zgodnie z którymi na morskich wodach wewnętrznych zakazuje się wznoszenia i wykorzystywania elektrowni wiatrowych. Pozostałych instalacji do pozyskiwania energii odnawialnej na obszarze opracowania nie przewiduje się.

Badania naukowe (N) zostały wskazane jako funkcja dopuszczalna na wszystkich akwenach. Wśród ograniczeń w ich wykonywaniu, ustalenia planu wskazują na następujące zakazy ich prowadzenia:

- a) w sposób naruszający system ochrony brzegu;
- b) w sposób zakłócający lęg ptaków lub oddziaływujący na brzeg i inne miejsca akwenu, gdzie odbywa się lęg ptaków;
- c) w sposób naruszający elementy liniowe infrastruktury technicznej;
- d) w sposób zagrażający bezpieczeństwu żeglugi.

Wyznaczając granice poszczególnych akwenów w pierwszej kolejności dokonano wydzielenia akwenów o funkcji podstawowej transport oznaczone symbolem "T" tj.:

- 1) akwen ZKA.3.T, zapewniający obsługę i rozwój portów morskich w Dziwnowie, Kamieniu Pomorskim, Sierosławiu i Wolinie;

- 2) akwen ZKA.35.T, zapewniający obsługę i rozwój portu morskiego w Wolinie oraz połączenie z Zalewem Szczecińskim.

Akweny o funkcji podstawowej transport wyznaczono w oparciu o przebieg istniejących torów wodnych wraz ze strefami buforowymi, w których nie można wykonywać rybołówstwa komercyjnego.

Akweny te zostały wyznaczone na podstawie:

- 1) Zarządzenia nr 5 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 8 sierpnia 2017 r. w sprawie określenia infrastruktury zapewniającej dostęp do portów morskich w Dziwnowie, Kamieniu Pomorskim, Lubinie, Mrzeżynie, Nowym Warpnie, Policach, Stepnicy, Trzebieży, Wapnicy i Wolinie oraz do przystani morskich w Międzyzdrojach, Niechorzu i Rewalu (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2017 r. poz. 3487, z późn. zm.);
- 2) Zarządzenia nr 4 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 29 grudnia 2021 r. w sprawie określenia akwenów portowych oraz ogólnodostępnych obiektów, urządzeń i instalacji wchodzących w skład infrastruktury portowej w portach morskich w Dziwnowie, Kamieniu Pomorskim, Lubinie, Mrzeżynie, Nowym Warpnie, Policach, Przytorze, Sierosławiu, Stepnicy, Trzebieży, Wapnicy, Wolinie, Dźwirzynie, Kołobrzegu, Darłowie oraz w przystaniach morskich w Karsiborze, Międzyzdrojach, Niechorzu, Rewalu, Łunowie, Ustroniu Morskim, Unieściu, Chłopach, Dąbkach i Jarosławcu (Dz. Urz. Woj. Zach. poz. 6105);
- 3) Zarządzenia nr 3 Dyrektora Urzędu Morskiego w Szczecinie z dnia 26 lipca 2013 r. Przepisy Portowe (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2013 r. poz. 2932, z późn. zm.).

Zgodnie z wyżej wskazanymi Przepisami portowymi używanie narzędzi połowowych dla celów komercyjnych jest dozwolone m.in. w odległości nie mniejszej niż 150 m od osi torów wodnych. Odległość ta została przyjęta jako strefa ochronna toru wodnego.

W granicach akwenu transportowego (ZKA.3.T) znalazły się ponadto niewielkie fragmenty obszaru, które nie pełnią żadnych szczególnych funkcji – fragment akwenu zlokalizowany przy południowo-zachodnim brzegu Wyspy Chrząszczewskiej i z uwagi na bezpośrednie sąsiedztwo toru wodnego, wskazano jako funkcję podstawową dla tych obszarów „transport”.

Wprowadzenie na akwencie T zakazu nurkowania, za wyjątkiem działań ratunkowych i związanych z bezpieczeństwem żeglugi, prac nurkowych związanych z oczyszczaniem dna

z niewybuchów oraz wydobywaniem obiektów zabytkowych podyktowane było zapewnieniem bezpieczeństwa życia i zdrowia ludzi.

W części akwenów, na których znajdują się tarliska i miejsca podchowu narybku ryb komercyjnych, wprowadzono dodatkowe ograniczenia realizacji funkcji, na zasadach określonych w przepisach odrębnych w zakresie ochrony środowiska. Informacje o ewentualnie możliwym występowaniu dodatkowych ograniczeniach w realizacji funkcji podstawowej lub funkcji dopuszczalnych znajdują się w ust. 12 ustaleń szczegółowych dla akwenu.

Ponadto, na podstawie przepisów odrębnych, na akwenach T dopuszczone jest rybołówstwo rekreacyjne, a zakazane jest uprawianie rybołówstwa komercyjnego.

Szczególnej uwagi wymagają zapisy planu, polegające na wskazaniu ograniczeń w wyznaczaniu nowych torów podejściowych do portów i przystani. Zapisy planu dopuszczają realizację podejść do nowoprojektowanych portów i przystani przy założeniu, że lokalizacja podejść uwzględni:

- 1) wymogi utrzymania właściwego stanu systemu ochrony brzegu,
- 2) bezpieczeństwo żeglugi.

W dalszej kolejności wyznaczone zostały akweny o funkcji podstawowej funkcjonowanie portu lub przystani (Ip). Granice ww. akwenów są zbieżne z granicami portów morskich określonymi rozporządzeniami ministra właściwego ds. gospodarki morskiej. Wydzielenie przedmiotowych akwenów miało na celu zapewnienie przestrzeni do realizacji priorytetowych kierunków Polityki Morskiej Rzeczypospolitej Polskiej do roku 2020, tj. rozwoju portów morskich, konkurencyjnego transportu morskiego oraz poprawy bezpieczeństwa i ochrony żeglugi. Są to akweny Ip: ZKA.14.Ip – port morski w Kamieniu Pomorskim, ZKA.19.Ip – morski port rybacki w Sierosławiu, ZKA.34.Ip i ZKA.36.Ip – port morski w Wolinie, w których dopuszcza się budowę nowych elementów infrastruktury portowej i turystycznej, przy uwzględnieniu ochrony istniejących już umocnień brzegu, sztucznych wysp i konstrukcji oraz innych budowli hydrotechnicznych. Dodatkowo dla akwenu ZKA.14.Ip w zakresie realizacji inwestycji, należy wziąć pod uwagę, że akwen znajduje się w strefie ochrony uzdrowiskowej C, o czym informuje zapis w ust. 12 pkt 3 dla tego akwenu.

Na podstawie przepisów odrębnych, akweny Ip, stanowiące porty morskie, są wyłączone na stałe z wykonywania rybołówstwa komercyjnego, toteż dla akwenów tych nie dopuszczono wykonywania funkcji rybołówstwa.

Akwenami, które ze względu na wysokie wartości przyrodnicze wymagały wprowadzenia szczególnych zasad ich ochrony, są akweny o funkcji podstawowej ochrona środowiska i przyrody O. Dla akwenów tych istotne było wprowadzenie zapisów, które zagwarantują zachowanie ich w nie pogorszonym stanie, a nawet przyczynią się do ich poprawy.

W wyniku zidentyfikowania najcenniejszych środowiskowo obszarów, wyznaczono dwa akweny o funkcji podstawowej ochrona środowiska i przyrody. Akweny te wyznaczono z uwagi na uwarunkowania środowiskowe i cenne zasoby flory i fauny. Akwen ZKA.12.O obejmuje obszar Zatoki Karpinki, siedliska licznych stanowisk gatunków chronionych i w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Kamień Pomorski jest oznaczony jako projektowany użytek ekologiczny (występowanie borowin), stanowi tym samym cenny obszar przyrodniczy. Dodatkowo akwen ten w części jest objęty strefą ochrony B uzdrowiska Kamień Pomorski, gdzie obowiązują ograniczenia wynikające z ustawy z dnia 28.07.2005 r. o lecznictwie uzdrowiskowym, uzdrowiskach i obszarach ochrony uzdrowiskowej oraz gminach uzdrowiskowych. Akwen położony jest w granicach specjalnego obszaru ochrony siedlisk Natura 2000 „Ujście Odry i Zalew Szczeciński” (PLH320018) i obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Zalew Kamieński i Dziwna” (PLB320011), na których obowiązują przepisy odrębne.

Drugim akwenem o tej samej funkcji podstawowej jest akwen ZKA.22.O. Jest to cenny obszar przyrodniczy wskazany w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta i gminy Kamień Pomorski jako projektowany rezerwat przyrody (pn. "Rezerwat przyrody Zatoka Cicha"), gdzie znajdują się są tarliska i miejsca podchowu narybku ryb oraz obowiązuje całoroczny zakaz rybołówstwa.

Również stałymi, niezmiennymi w przedmiotowym planie, są granice akwenu o funkcji podstawowej obronność i bezpieczeństwo państwa. Granice akwenu ZKA.5.B zostały wyznaczone na podstawie granicy obszaru I wchodzącego w skład Morskiego Portu Wojennego Dziwnów ogłoszonego rozporządzeniem Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 czerwca 2020 r. w sprawie granic Morskiego Portu Wojennego Dziwnów (Dz. U. z 2020 r., poz. 1089). Ze względu na specyfikę pełnionej przez niego funkcji, zasadne było wprowadzenie przede wszystkim zakazu lokalizacji na jego obszarze sztucznych wysp, konstrukcji i urządzeń mogących zakłócić obserwację techniczną i wzrokową oraz łączność radiową oraz w sposób zagrażający bezpieczeństwu państwa. W związku z tym, że obszar ten jest miejscem odbywania

ćwiczeń wojskowych, zasadne było ponadto wprowadzenie na akwenie czasowego zakazu uprawiania rybołówstwa i żeglugi.

Na podstawie istniejących uwarunkowań, tj. istniejącego zagospodarowania linii brzegowej i wód Zalewu Kamińskiego oraz złożonych do planu wniosków, wyznaczono w dalszej kolejności akweny o funkcji podstawowej turystyka, sport i rekreacja S. Akweny te starano się wyznaczyć w sposób nie powodujący konfliktów z rybołówstwem, które na obszarze wód Zalewu Kamińskiego zajmuje szczególne miejsce. Z analizy istniejącego zagospodarowania oraz ilości złożonych wniosków wynikało, że na obszarze opracowania istnieje duża presja na turystyczno-rekreacyjne użytkowanie wód Zalewu Kamińskiego. Turystyka wodna została dopuszczona z ograniczeniami na całym obszarze objętym planem. Ponadto, funkcja ta, zgodnie z ustaleniami planu, powinna być wykonywana w sposób nie zakłócający innych funkcji dopuszczalnych w danym akwenie. Aby ograniczyć presję tej formy użytkowania na środowisko przyrodnicze, ograniczono jej wykonywanie (tworzenie kąpielisk i miejsc wykorzystywanych do kąpieli) do miejsc występowania na lądzie istniejących sieci komunikacyjnej i infrastrukturalnej. Ograniczono przy tym realizację portów i przystani oraz budowę nowych elementów infrastruktury turystycznej (domy na wodzie, przystanki tramwaju wodnego, tarasy widokowe, pomosty, pirsy, slipy, miejsca postoju jednostek turystycznych) do miejsc spełniających wymogi utrzymania właściwego stanu systemu ochrony brzegu.

Funkcja podstawowa turystyka, sport i rekreacja została podzielona na trzy grupy akwenów oznaczonych symbolem „S”. Akweny wyznaczono na podstawie istniejącego wykorzystania akwenu oraz złożonych wniosków, uwzględniając wyposażenie nabrzeży w infrastrukturę techniczną oraz dostępność z lądu.

Pierwsza grupa to akweny (ZKA.9.S, ZKA.20.S, ZKA.24.S, ZKA.27.S, ZKA.28.S, ZKA.31.S), gdzie zakazuje się, z uwagi na uwarunkowania środowiska, lokalizacji nowych elementów infrastruktury turystycznej, takich jak: domy na wodzie, przystanki tramwaju wodnego, tarasy widokowe, mola, pomosty, pirsy, slipy oraz stałe miejsca postoju jednostek turystycznych. Wskazane zakazy wynikają z faktu istnienia w strefie brzegowej ww. akwenów bardzo dobrze rozwiniętej strefy roślinności wynurzonej i zanurzonej. Roślinność ta stanowi miejsca tarła i podchowu wielu gatunków ryb. Mimo to akweny te są obecnie wykorzystywane również jako miejsca lokalnej turystyki, w związku z tym obie te funkcje mogą być realizowane, bez uciążliwości dla środowiska. O traktowaniu niektórych z tych miejsc jako

obszaru gromadnego rozrodu ryb świadczy ich zaklasyfikowanie jako okresowych obrębów ochronnych, powołanych przez MG MiŻŚ jako miejsca rozrodu.

Przykładowo w akwenach ZKA.27.S i ZKA.28.S mimo, iż funkcją podstawową jest turystyka, sport i rekreacja, to jednak na tych akwenach znajdują się doskonałe warunki tarliskowe dla ryb. Stąd też, zgodnie z Rozporządzeniem MG MiŻŚ (Dz. U. 2019. poz. 1071) okresowo (tj. od 5 maja do 5 czerwca) akweny te są wyłączone z rybołówstwa i w związku z tym, aby nie zakłócać tarła ryb, a jednocześnie umożliwić wykorzystanie turystyczne tych akwenów, podjęto decyzję o restrykcyjnych zakazach, mimo iż podstawową ich funkcją jest funkcja S. W pozostałych akwenach, mimo iż nie wyznaczono "Rozporządzeniem" miejsc ochronnych dla gromadnego rozrodu ryb, to jednak znaczna szerokość pasa trzcinowisk wskazuje na możliwość odbywania tu tarła ryb. Zwłaszcza że Rozporządzenie MG MiŻŚ (Dz. U. 2019. poz. 1071) wskazuje, iż w pasie o szerokości 50 m od roślinności twardej lub brzegu obowiązuje rybaków w terminie od 5 maja do 5 czerwca zakaz połowów. Wynika to z tego, iż ustawodawca uważa, że w tych miejscach może odbywać się tarło ryb i podchów narybku. Miejsca te wykorzystywane są również przez turystykę wodną i w celu ochrony tego pasa, wprowadzono obostrzenia dotyczące zmian antropogenicznych (m.in. zakaz budowy infrastruktury turystycznej itd.).

Wprowadzone zakazy w realizacji nowych elementów infrastruktury turystycznej wynikają także z istniejących uwarunkowań na lądzie: w bezpośrednim sąsiedztwie akwenów ZKA.20.S, ZKA.24.S, ZKA.27.S, ZKA.28.S i ZKA.31.S po stronie lądowej występuje szeroki pas trzcin. Ponadto tereny w bezpośrednim sąsiedztwie ww. akwenów są niezagospodarowane w strefie brzegowej.

Na ww. akwenach, pomimo wskazanych ograniczeń, dopuszcza się uprawianie turystyki wodnej, sportów wodnych i rekreacji, w szczególności udostępnienie akwenów przybrzeżnych na kąpieliska, miejsca okazjonalnie wykorzystywane do kąpieli, dla potrzeb żeglarstwa i żeglarstwa deskowego, w tym imprez sportowych oraz żeglugi sezonowej turystycznej, ale ogranicza się budowę i utrzymanie infrastruktury turystycznej do lokalizacji niestałych miejsc postoju jednostek turystycznych do miejsc spełniających wymogi utrzymania właściwego stanu systemu ochrony brzegu, przy uwzględnieniu uwarunkowań przyrodniczych.. W przedmiotowej kategorii akwenów mogą występować ograniczenia w tworzeniu kąpielisk oraz miejsc wykorzystywanych do kąpieli, do miejsc niezagrożających bezpieczeństwu życia ludzi, z uwzględnieniem istniejących na lądzie uwarunkowań sieci komunikacyjnej

i infrastruktury technicznej oraz uwarunkowań przyrodniczych (np. występowanie solnisk nadmorskich oraz szerokich pasów trzcin, potencjalnie stanowiących siedliska chronionych gatunków zwierząt). Informacje o występowaniu gatunków chronionych pozyskano od Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie oraz z opracowań przyrodniczych ("Waloryzacja przyrodnicza województwa zachodniopomorskiego", waloryzacje przyrodnicze gmin obszaru opracowania). Szczególnym przypadkiem jest akwen ZKA.9.S położony po środku Zalewu Kamieńskiego, pomiędzy torami wodnymi. Stanowi on akwen wykorzystywany do przeprowadzania zawodów żeglarskich, stąd ograniczenia w lokalizacji infrastruktury turystycznej.

Druga grupa akwenów (ZKA.7.S, ZKA.8.S, ZKA.15.S, ZKA.16.S, ZKA.18.S, ZKA.21.S i ZKA.23.S) to akweny, gdzie z uwagi na uwarunkowania środowiska, zakazuje się lokalizacji nowych elementów infrastruktury turystycznej, takich jak: domy na wodzie, przystanki tramwaju wodnego, tarasy widokowe, a dopuszcza się uprawianie turystyki wodnej, sportów wodnych i rekreacji, w szczególności udostępnienie akwenów przybrzeżnych na kąpieliska, miejsca okazjonalnie wykorzystywane do kąpieli, dla potrzeb żeglarstwa i żeglarstwa deskowego, w tym imprez sportowych oraz żeglugi sezonowej turystycznej. W akwenach tych ogranicza się budowę i utrzymanie infrastruktury turystycznej do lokalizacji mola, pomostów, pirsów, slipów oraz pomostów, w tym stałych miejsc postoju jednostek turystycznych do miejsc spełniających wymogi utrzymania właściwego stanu systemu ochrony brzegu, przy uwzględnieniu uwarunkowań przyrodniczych. W przedmiotowej kategorii akwenów S mogą występować ograniczenia w tworzeniu kąpielisk oraz miejsc wykorzystywanych do kąpieli, do miejsc niezagrożających bezpieczeństwu życia ludzi, z uwzględnieniem istniejących na lądzie uwarunkowań sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej oraz uwarunkowań przyrodniczych (np. występowanie solnisk nadmorskich oraz stanowisk chronionych gatunków zwierząt). Informacje o występowaniu gatunków chronionych pozyskano od Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, "Waloryzacji przyrodniczej województwa zachodniopomorskiego" oraz waloryzacji przyrodniczych gmin.

Wszelkie informacje w zakresie występowania dodatkowych ograniczeń w realizacji inwestycji związanych z funkcją podstawową lub funkcjami dopuszczonymi zawarte są w ust. 12 kart akwenów. Wprowadzone w planie zakazy w realizacji nowych elementów infrastruktury turystycznej wynikają z istniejących uwarunkowań przyrodniczych:

- 1) akwen ZKA.7.S sąsiaduje z obszarem narażonym na niebezpieczeństwo powodzi, a ponadto część akwenu zlokalizowana jest w zasięgu proponowanego użytku ekologicznego "Sokoliczka";
- 2) akwen ZKA.8.S sąsiaduje z obszarem narażonym na niebezpieczeństwo powodzi oraz z polem refulacyjnym "Międzywodzie", a w bezpośrednim sąsiedztwie akwenu występuje proponowany zespół przyrodniczo-krajobrazowy "Dziwnowskie słonawy";
- 3) akwen ZKA.15.S – w bezpośrednim sąsiedztwie południowej części akwenu występuje proponowany rezerwat przyrody "Solniska na Wyspie Chrząszczewskiej". Wyjątkiem jest podakwen ZKA.15.S.1, stanowiący zatoczkę, gdzie z uwagi na istniejące zainwestowanie nabrzeży w pomosty cumownicze oraz infrastrukturę techniczną na lądzie, jako zaplecze mariny, dopuszczono lokalizację nowych elementów infrastruktury turystycznej, takich jak: domy na wodzie, przystanki tramwaju wodnego czy tarasy widokowe;
- 4) akweny ZKA.16.S i ZKA.18.S – akweny znajdują się w zasięgu strefy ochronnej uzdrowiska C;
- 5) akweny ZKA.21.S i ZKA.23.S – w bezpośrednim sąsiedztwie akwenów, po stronie lądowej, występuje szeroki pas trzcin.

Ostateczne rozstrzygnięcia inwestycyjne mogą nastąpić po otrzymaniu bardzo precyzyjnych informacji co do zakresu i przedmiotu inwestycji na etapie realizacji procesu budowlanego.

Trzecia grupa akwenów (ZKA.2.S, ZKA.4.S, ZKA.10.S, ZKA.13.S, ZKA.30.S, ZKA.32.S i ZKA.33.S) to akweny, gdzie dopuszcza się realizację portów i przystani (jeżeli taka funkcja jest dopuszczona jako funkcjonowanie portu lub przystani Ip) oraz budowę nowych elementów infrastruktury turystycznej, takich jak: domy na wodzie, przystanki tramwaju wodnego, tarasy widokowe, mola, pomosty, pirsy, slipy, stałe miejsca postoju jednostek turystycznych do miejsc spełniających wymogi utrzymania właściwego stanu systemu ochrony brzegu, jednak przy uwzględnieniu uwarunkowań przyrodniczych z uwagi na położenie akwenu w obszarze Natura 2000. Podobne ograniczenia dotyczą tworzenia kąpielisk – ustalono ograniczenia w tworzeniu kąpielisk oraz miejsc wykorzystywanych do kąpieli, do miejsc niezagrożających bezpieczeństwu życia ludzi, z uwzględnieniem istniejących na lądzie uwarunkowań sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej oraz uwarunkowań przyrodniczych. Na ww. akwenach wprowadzono zakazy we fragmentach wskazanych jako podakweny. Ograniczenia i zakazy te dotyczą realizacji niektórych inwestycji wymienionych

w katalogu zapisanych w poszczególnych funkcjach, czy to podstawowych, czy dopuszczalnych. Zakazy te wynikają z uwarunkowań środowiskowych, w tym występowania gatunków chronionych czy zachowania naturalnej linii brzegowej, sąsiedztwa obszarów chronionych na lądzie (podakweny: ZKA.10.S.1, ZKA.32.S.1). Informacje o ograniczeniach i zakazach oparto na informacjach pozyskanych od Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Szczecinie, z "Waloryzacji przyrodniczej województwa zachodniopomorskiego" oraz od organów odpowiadających za połowy i ochronę ryb.

W wyniku wyznaczenia ww. akwenów, po przeanalizowaniu zasadności lokalizacji i wielkości akwenów turystyczno-sportowych, wyznaczone zostały akweny o funkcji podstawowej rybołówstwo R. Akweny te uwzględniają lokalizację żaków, stałe i czasowe tarliska ryb oraz miejsca wykonywania rybołówstwa komercyjnego i rekreacyjnego.

Rybołówstwo jako funkcja podstawowa została ustalona jako funkcja wiodąca na obszarze planu. Funkcją tą wypełniono obszar nie wskazany jako akweny turystyka, sport i rekreacja, ochrona środowiska i przyrody, transport, obronność i bezpieczeństwo państwa oraz funkcjonowanie portu lub przystani.

Akweny R to akweny stale wykorzystywane dla połowu ryb z dopuszczeniem wykorzystania i lokalizacji inwestycji związanych z badaniami naukowymi, infrastrukturą techniczną, ochroną brzegu morskich wód wewnętrznych, poszukiwania, rozpoznawania złóż kopalin oraz wydobywania kopalin ze złóż, sztucznymi wyspami i konstrukcjami, transportem oraz turystyką, sportem i rekreacją, na których mogą występować ograniczenia wynikające z dziedzictwa kulturowego oraz ochrony środowiska i przyrody (ZKA.6.R.1, ZKA.6.R.2, ZKA.6.R.3, ZKA.6.R.4, ZKA.6.R.5, ZKA.6.R.6, ZKA.11.R.1, ZKA.11.R.2, ZKA.11.R.3, ZKA.11.R.4).

Pierwszą grupę akwenów o funkcji podstawowej rybołówstwo tworzą akweny, w których dopuszczono realizację elementów infrastruktury turystycznej, takich jak: pomosty, pirsy, slipy i stałe miejsca postoju jednostek turystycznych do miejsc spełniających wymogi utrzymania właściwego stanu systemu ochrony brzegu, przy uwzględnieniu uwarunkowań przyrodniczych oraz wskazano na ograniczenia w tworzeniu kąpielisk oraz miejsc wykorzystywanych do kąpieli, do miejsc niezagrożających bezpieczeństwu życia ludzi z uwzględnieniem istniejących na lądzie uwarunkowań sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej oraz uwarunkowań przyrodniczych. Są to akweny: ZKA.1.R (z wyjątkiem podakwenów 1.1 i 1.3), ZKA.6.R (z wyjątkiem podakwenów 6.1, 6.2 i 6.5), ZKA.11.R (z wyjątkiem podakwenów 11.1, 11.2

i 11.3), ZKA.17.R (z wyjątkiem podakwenów 17.2, 17.3 i 17.4). Z uwagi na rozległość akwenów oraz graniczenie z naturalną linią brzegową, ograniczono możliwości przekształcenia linii brzegu do niezbędnego minimum tj. w celu zachowania istniejącej infrastruktury lub realizacji inwestycji uwarunkowanej bezpośrednim sąsiedztwem na lądzie, w tym np. realizacją pomostów czy kąpielisk. Umożliwiono realizację funkcji dopuszczalnych z ograniczeniami, i realizację inwestycji przy uwzględnieniu ograniczeń wynikających z uwarunkowań środowiska.

Wprowadzone w planie zakazy w realizacji nowych elementów infrastruktury turystycznej wynikają z następujących uwarunkowań przyrodniczych:

- 1) podakweny 1.1 i 1.3 – sąsiadują z obszarem narażonym na niebezpieczeństwo powodzi, znajdują się w zasięgu strefy ochronnej uzdrowiska C, w akwenu ZKA.1.R zlokalizowane są tarliska i miejsca podchowu narybku ryb, w części podakwenu 1.3 występuje proponowany użytek ekologiczny "Sokoliczka" – warunkiem realizacji inwestycji jest jego uwzględnienie;
- 2) podakweny 6.1, 6.2 i 6.5 – znajdują się w zasięgu strefy ochronnej uzdrowiska C, zlokalizowane są tu tarliska i miejsca podchowu narybku ryb, w bezpośrednim sąsiedztwie akwenu, w pasie od Dziwnowa do Międzywodzia, występują tu płyty siedliska przyrodniczego 1330 solniska nadmorskie, natomiast po stronie lądowej w rejonie Jarzębowa i Unina występuje szeroki pas trzciny; teren ten jest cenny dla wielu gatunków ptaków jako ich miejsce lęgowe i żerowiskowe (zwłaszcza strefa brzegowa, przybrzeżna i strefa szuwarów); w bezpośrednim sąsiedztwie północnej części akwenu ZKA.6.R występuje proponowany zespół przyrodniczo-krajobrazowy "Dziwnowskie słonawy";
- 3) podakweny 11.1, 11.2 i 11.3 – znajdują się w zasięgu strefy ochronnej uzdrowiska C, zlokalizowane są tu tarliska i miejsca podchowu narybku ryb, a w bezpośrednim sąsiedztwie północnej części akwenu ZKA.11.R występuje proponowany zespół przyrodniczo-krajobrazowy "Klif Chrząszczewski";
- 4) podakweny 17.2, 17.3 i 17.4 – znajdują się w zasięgu strefy ochronnej uzdrowiska C, zlokalizowane są tu tarliska i miejsca podchowu narybku ryb, w bezpośrednim sąsiedztwie południowej części akwenu ZKA.17.R teren jest niedostępny, po stronie lądowej występuje szeroki pas trzciny, w materiałach do planu ochrony wskazany jako cenny dla ptaków wodno-błotnych, w północnej części akwenu ZKA.17.R występuje

proponowany użytek ekologiczny "Zatoka Chrząższewska", natomiast w południowo-wschodniej części akwenu – proponowany rezerwat przyrody "Zatoka Cicha".

Drugą kategorią akwenów o funkcji podstawowej rybołówstwo (ZKA.25.R, ZKA.26.R, ZKA.29.R) są akweny, gdzie zakazuje się, z uwagi na uwarunkowania środowiska (w tym zachowanie naturalnej linii brzegowej), lokalizacji nowych elementów infrastruktury turystycznej, takich jak: tarasy widokowe, mola, pomosty, pirsy, slipy, miejsca postoju jednostek turystycznych, a dopuszcza się uprawianie turystyki wodnej, sportów wodnych i rekreacji, w szczególności udostępnienie akwenów przybrzeżnych na kąpieliska, miejsca okazjonalnie wykorzystywane do kąpieli, dla potrzeb żeglarstwa i żeglarstwa deskowego, w tym imprez sportowych oraz żeglugi sezonowej turystycznej. Przy czym mogą występować ograniczenia w tworzeniu kąpielisk oraz miejsc wykorzystywanych do kąpieli, do miejsc niezagrażających bezpieczeństwu życia ludzi, z uwzględnieniem istniejących na lądzie uwarunkowań sieci komunikacyjnej i infrastruktury technicznej oraz uwarunkowań przyrodniczych. Wszelkie ograniczenia w realizacji funkcji dopuszczalnych zostały określone w ustaleniach szczegółowych dla poszczególnych akwenów w ust. 12.

Wprowadzone na ww. akwenach zakazy i ograniczenia wynikały z następujących uwarunkowań przyrodniczych:

- 1) w akwenach zlokalizowane są tarliska i miejsca podchowu narybku ryb;
- 2) w bezpośrednim sąsiedztwie akwenu ZKA.26.R występuje szeroki pas trzcin.

W celu uniknięcia konfliktów użytkowania pozostałych akwenów z funkcją rybołówstwa, ustalenia planu wprowadzają dodatkowo okresowe ograniczenia połowów ryb w miejscach gromadnego ich tarła i migracji (ZKA.1.R, ZKA.6.R, ZKA.17.R, ZKA.25.R, ZKA.26.R i ZKA.29.R). Ponadto dla akwenów ZKA.11.R, ZKA.26.R i ZKA.29.R ustalone zostały okresowe ograniczenia w ruchu jednostek pływających w miejscach tarlisk ryb, w szczególności w południowej części akwenu.

Obszar objęty planem położony jest w granicach obszaru specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 "Zalew Kamiński i Dziwna" (PLB320011). Ze względu na działania ochronne, wskazane w projekcie planu ochrony dla ww. obszaru, w granicach planu wyznaczono akweny i podakweny na potrzeby ochrony kluczowych miejsc odpoczynku, rozrodu, żerowania i pierzenia ptaków wodno-błotnych oraz ochrony miejsc odpoczynku ptaków wodno-błotnych objętych ochroną w ramach obszaru Natura 2000 "Zalew Kamiński i Dziwna". Są nimi:

- 1) akweny: ZKA.7.S, ZKA.8.S, ZKA.9.S, ZKA.10.S, ZKA.22.O, ZKA.23.S, ZKA.24.S, ZKA.25.R, ZKA.28.S, ZKA.30.S i ZKA.31.S;
- 2) podakweny: 1.1, 1.2, 1.3, 6.2, 6.3, 6.4, 6.5, 6.6, 11.1, 11.3, 11.4, 17.1, 17.3, 17.4, 26.1, 29.1 i 32.1.